

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/108/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121525520
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2024:6121525520.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

14Csp/108/2023

– 2 –

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – Mestská časť Ružinov, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – Mestská časť Ružinov, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., právne zastúpenému JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., IČO: 47 445 092, so sídlom Pavla Mudroňa 11911/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 1.544,41 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

14Csp/108/2023

– 2 –

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 215,72 Eur z a s t a v u j e .

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.841,02 Eur, úroku z omeškania v sume 77,87 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.297,31 Eur od 18.05.2022 do zaplatenia z a m i e t a .

III. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

14Csp/108/2023

– 21 –

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená dňa 26.10.2021 Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu (ďalej len „upomínací súd“) domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.544,41 Eur z titulu istiny, vyčísleného zmluvného úroku 475,16 Eur, vyčísleného úroku z omeškania 37,17 Eur a ďalej zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.608,79 Eur od 08.05.2021 do 28.05.2021, zo sumy 1.592,83 Eur od 29.05.2021 do 29.06.2021, zo sumy 1.576,87 Eur od 30.06.2021 do 22.07.2021, zo sumy 1.560,91 Eur od 23.07.2021 do 20.08.2021, zo sumy 1.544,96 Eur od 21.08.2021 do 24.09.2021, zo sumy 1.528,99 Eur od 25.09.2021 do 20.10.2021, zo sumy 1.513,03 Eur od 21.10.2021 do zaplatenia, keď žiadal priznať tiež náhradu trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že medzi jeho právnym predchodcom OTP banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom

na strane druhej bola dňa 23.10.2017 uzatvorená Zmluva o úvere č. 17/4011/049868SPE (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky pôvodného veriteľa v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie finančných prostriedkov zo strany pôvodného veriteľa žalovanému formou spotrebiteľského úveru vo výške 2.300,00 Eur. Na základe zmluvy o úvere žalovanému bol poskytnutý úver za dojednanú úrokovú sadzbu 8,50 % ročne pri vyčíslení celkových nákladov spotrebiteľa na sumu 2.943,00 Eur s uvedením RPMN 10,65 %, priemernej hodnoty RPMN 13,74 %. Žalovaný sa zaviazal úver včítane dohodnutých úrokov splácať v mesačných splátkach v sume 49,05 Eur vždy k 23. dňu v kalendárnom mesiaci s celkovým počtom splátok 60. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na 23.11.2017, poslednej splátky (konečná splatnosť úveru) na deň 23.10.2022. Výška poslednej splátky bola dojednaná na sumu 48,90 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva pôvodného veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 16.05.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.05.2021 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a ním ako postupníkom, postúpil pôvodný veriteľ na neho pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o úvere. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve pôvodného veriteľa v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Pohľadávka zo zmluvy o úvere ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2.152,50 Eur a pozostávala z istiny vo výške 1.608,79 Eur, z riadneho úroku vo výške 475,16 Eur, z úroku z omeškania vo výške 37,17 Eur a z ostatného príslušenstva vo výške 31,38 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady platbami dňa 20.10.2021, dňa 24.09.2021, dňa 20.08.2021, dňa 22.07.2021, dňa 29.06.2021 a dňa 28.05.2021 každej vo výške 15,96 Eur, spolu uhradil sumu 95,76 Eur.

2. O žalobe žalobcu rozhodol upomínací súd platobným rozkazom Sp.zn.: 29UP/1686/2021 zo dňa 10.11.2021 proti ktorému žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením. V odpore, ktorý bol doručený upomínaciu súdu dňa 23.12.2021 žalovaný uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu. Žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s odkazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) vzhľadom na úverové zaťaženie iných bankových a nebankových subjektov v čase poskytnutia úveru. Pôvodný veriteľ tak nekonal s odbornou starostlivosťou a preto nebol oprávnený požadovať od neho ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru s odkazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Navyše v prípade takéhoto hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 uvedeného zákona úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov i z toho dôvodu, že neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne „všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov“. Nakoľko pôvodný veriteľ nepostupoval pri skúmaní jeho bonity na splácanie úveru s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pôvodným veriteľom je potrebné považovať za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. K postúpeniu došlo tak tzv. živého úveru a preto aj postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom nakoľko v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti doplnil, že tiež poslednú výzvu pred zosplatením, ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatným treba považovať pre ich neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, nakoľko v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Tým žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“). Namietal tak aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní.

3. Na základe výzvy upomínacieho súdu zo dňa 28.12.2021 podľa § 14 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní (ďalej len „ZoUK“), žalobca podal včas návrh na upomínací súd na pokračovanie v konaní, a súčasne i vyjadrenie k odporu žalovaného. Vo vyjadrení, ktoré bolo doručené upomínaciu súdu dňa 18.01.2022 žalobca uviedol, že bonitu žalovaného resp. dôkazy o jej skúmaní predloží súdu po obdržaní od svojho právneho predchodcu, teda od pôvodného veriteľa, nakoľko ich musí od neho zadovážiť. Poukázal ďalej na to, že v zmluve o úvere je priamo uvedená výška úrokovej sadzby 8,50 % ročne a podmienky jej uplatnenia ako „pevnej“. Podmienky poskytnutia

sú podrobne vysvetlené v zmluve o úvere. Zastával preto názor, že zmluva o úvere obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Čo sa týka predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), tie sú upravené v § 19 a v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z.z.. Podľa jeho názoru zmluva o úvere spĺňa zákonnú požiadavku na uvedenie RPMN, pretože priamo obsahuje túto RPMN, pričom v zmluve o úvere sú uvedené aj údaje vstupujúce do jej výpočtu. Nikde v zákone č. 129/2010 Z.z., sa nenachádza požiadavka na uvedenie vzorca výpočtu RPMN priamo do zmluvy o úvere, keď napokon tento vzorec nie je pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľný a nemá pre neho žiadnu výpovednú hodnotu. Zákonodarcu v zákone č. 129/2010 Z.z., prísne rozlišuje pojmy vzorec na výpočet RPMN a predpoklady na výpočet RPMN. Ak by mal byť náležitosťou zmluvy o úvere aj vzorec, bola by táto náležitosť uvedená pod povinnými náležitosťami v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluva o úvere obsahuje informáciu o výške schváleného úveru, počte mesačných splátok, výške mesačných splátok, termínu prvej a poslednej splátky úveru, úrokovú sadzbu, ako aj celkovú čiastku, ktorú mal žalovaný zaplatiť. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru doplnil, že pôvodný veriteľ si dohodol so žalovaným priamo v zmluve o úvere možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 01.04.2019 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný omeškané splátky neuhradil, listom zo dňa 28.04.2019 vyhlásil pôvodný veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru, tento list žalovaný prevzal dňa 06.05.2019. V uvedenom prípade došlo nepochybne k zachovaniu 15-dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bol žalovaný v omeškaní tri mesiace so zaplatením splátky. Preto mal za to, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. V súvislosti s mimoriadnym zosplatením úveru žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 28.03.2018 Sp.zn. 7Cdo/26/2017, keď vo vyjadrení sa venoval záverom, ktoré vyplývajú z tohto rozhodnutia. Mal za to, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v spornom prípade boli splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu, dlžník bol vyzvaný výzvou zo dňa 28.04.2019 na splnenie pohľadávky vo výške 2.138,91 Eur, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plnil dlh len čiastočne, preto nemožno mať pochybnosti o 90-dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní výzvy na úhradu a zosplatení pohľadávky.

4. Nakoľko žalobca na upomínací súd podal včas návrh na pokračovanie v konaní, upomínací súd postúpil predmetnú vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie dňa 24.01.2022, keď o postúpení upovedomil strany prostredníctvom právnych zástupcov.

5. Žalobca po postúpení veci doručil už tunajšiemu súdu (ďalej len „súd“) podanie dňa 24.01.2022 v ktorom doplnil, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti pôvodného veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver pôvodného veriteľa o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Príjmy žalovaného boli vo výške 362,00 Eur a boli overené dopytom do Sociálnej poisťovne, žalovaný bol zamestnaný od roku 2015. V prejednávacom prípade pôvodný veriteľ posúdil príjmy žalovaného aj tým, že nahliadol do príslušných registrov, preto určite nemožno hovoriť o hrubom porušení pôvodného veriteľa povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

6. Žalovaný vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 15.02.2022 k obrane doplnil, že zotráva na svojom pôvodnom vyjadrení v zmysle ktorého neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a to vzhľadom na úverové jeho zaťaženie v iných bankových a nebankových subjektoch v čase poskytnutia úveru právny predchodcom žalobcu t.j. pôvodným veriteľom, ktorý nepostupoval v tomto ohľade s odbornou starostlivosťou a tak nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Nakoľko neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, list označený ako „Vec: Posledná výzva pred zosplatením“ a list označený ako „Vec: Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ treba považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a keďže v čase

postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s § 17 zákona č. 129/2010 Z.z..

7. Žalobca súdu doručil dňa 13.05.2022 podanie, ktorým vzal späť žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 108,72 Eur s odôvodnením, že po podaní žaloby túto sumu žalovaný zaplatil platbou dňa 19.11.2021 v sume 15,96 Eur, platbou zo dňa 23.12.2021 v sume 15,96 Eur a platbou dňa 14.04.2022 v sume 76,80 Eur. V časti o zaplatenie istiny 108,72 Eur navrhol konanie zastaviť, požadoval ďalej uhradiť istinu vo výške 1.435,69 Eur, úrok vo výške 475,16 Eur, úrok z omeškania vo výške 108,72 Eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.404,31 Eur od 15.04.2022 do zaplatenia. Z obsahu tohto podania vyplýva, že žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie istiny v sume 108,72 Eur s príslušným príslušenstvom v podobe úroku z omeškania.

8. O žalobe žalobcu súd (súd prvej inštancie) prvýkrát rozhodol rozsudkom Sp.zn.: 14Csp/5/2022-146 zo dňa 17.05.2022, ktorým vo výroku I. žalobu v časti o zaplatenie istiny v sume 1.435,69 Eur, úroku v sume 475,16 Eur, úroku z omeškania v sume 108,72 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.404,31 Eur od 15.04.2022 do zaplatenia zamietol, vo výroku II. konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 108,72 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15,96 Eur od 20.11.2021 do 23.12.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 31,92 Eur od 24.12.2021 do 14.04.2022 a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 108,72 Eur od 15.04.2022 do zaplatenia zastavil, vo výroku III. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

9. Proti rozsudku Sp.zn.: 14Csp/5/2022-146 zo dňa 17.05.2022 súdu prvej inštancie žalobca podal odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozhodujúci o odvolaní žalobcu uznesením Sp.zn.: 43CoCsp/34/2022-210 zo dňa 24.11.2022 rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č.k. 14Csp/5/2022-146 zo dňa 17.05.2022 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení dospel k záveru, že odpor proti platobnému rozkazu, ktorý bol vydaný upomínacím súdom pod Sp.zn.: 29Up/1686/2021 zo dňa 10.11.2021 v mene žalovaného prostredníctvom na to určeného elektronického formulára síce podal zástupca, ktorému žalovaný udelil plnomocenstvo, a teda odpor bol podaný oprávnenou osobou, avšak zástupca žalovaného autorizáciu elektronického podania odporu svojim kvalifikovaným elektronickým podpisom nevykonal. V upomínacom konaní, ktoré predchádzalo konaniu na súde prvej inštancie tak odpor bol žalovaným elektronickými prostriedkami podaný inak ako podľa § 11 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a preto neboli splnené zákonné podmienky na pokračovanie v konaní na súde prvej inštancie ako súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (bod 53. zrušujúceho uznesenia). Pre úplnosť veci odvolací súd uviedol, že na nesplnenie zákonných podmienok pre pokračovanie konania na súde prvej inštancie, by podľa § 380 ods. 2 CSP odvolací súd prihládol, aj keby neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (bod 58. zrušujúceho uznesenia). V ďalšom konaní uložil povinnosť súdu prvej inštancie z dôvodu, že súd v upomínacom konaní nevyhodnocoval, či odpor podaný žalovaným elektronickými prostriedkami prostredníctvom na to určeného elektronického formulára bol autorizovaný podľa § 23 Zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) postupom podľa § 43 ods. 2 CSP predložiť spis Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti medzi súdom prvej inštancie a Okresným súdom Banská Bystrica ako kauzálné príslušným súdom v upomínacom konaní (bod 60. zrušujúceho uznesenia). Zdôraznil, že súd prvej inštancie podľa § 391 ods. 2 CSP je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí (bod 62. zrušujúceho uznesenia).

10. Byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vo vyššie uvedenom zrušujúcom uznesení súd prvej inštancie predložil spis Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením Sp.zn.: 43Ncb/1/2023-227 zo dňa 19.01.2023 vyslovil, že na konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 14Csp/5/2022 je príslušný Okresný súd Banská Bystrica. V tomto uznesení odvolací súd uviedol, že pokiaľ súd v upomínacom konaní pred postúpením veci na súd príslušný na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku nevyhodnocoval, či odpor podaný žalovaným proti platobnému rozkazu, ktorý bol vydaný v upomínacom konaní vyvolal požadované právne účinky, t.j. zrušenie platobného rozkazu a ďalšie pokračovanie v konaní, postúpenie veci na Okresný súd Zvolen

bolo predčasné a kauzálne príslušným naďalej zostal súd v upomínacom konaní. Na tomto právnom názore a závere nadriadeného súdu nič nemenila tá skutočnosť, že žalobca po doručení odporu a výzvy upomínacieho súdu navrhol pokračovanie vo veci na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku a rovnako ani skutočnosť, že súd prvej inštancie vo veci aj meritórne konal, keďže kauzálnu príslušnosť súd podľa § 40 CSP skúma aj bez námietky počas celého konania a príslušnosť Okresného súdu v Banskej Bystrici je príslušnosť kauzálna (bod 47. predmetného uznesenia).

11. Po vrátení spisu a veci Okresným súdom Zvolen upomínaciemu súdu, upomínací súd následne konajúci pod tou istou spisovou značkou Sp.zn. 29Up/1686/2021 uznesením Sp.zn.: 29Up/1686/2021 zo dňa 17.10.2023 odpor žalovaného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica Sp.zn. 29Up/1686/2021 zo dňa 10.11.2021, doručený súdu dňa 23.12.2021 odmietol. V uznesení poukázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu Banská Bystrica Sp.zn. 43Ncb/1/2023-227 cit: „Zástupca žalovaného mohol substitučne splnomocniť iného advokáta, avšak z charakteru a zmyslu podpisu ako všeobecnej zákonnej náležitosti podania strany určeného súdu jednoznačne vyplýva, že podpis musí patriť osobe, ktorá podanie robí, t.j. musí ísť o podpis takejto osoby, teda de iure o podpis vlastnoručný, a preto v civilnom sporovom konaní a aj v upomínacom konaní je neprípustné, aby zástupca, hoc je advokátom, udelil inému advokátovi poverenie len na podpis podania určeného súdu. Aj v prípade autorizácie podania kvalifikovaným elektronickým podpisom musí ísť o kvalifikovaný elektronický podpis osoby, ktorá podanie robí a ktorá je oprávnená toto podanie urobiť a podpis ako zákonnú náležitosť elektronického podania určeného súdu nie je možné nahrádzať poverením inej osoby len na úkon autorizácie kvalifikovaným elektronickým podpisom, a to ani s odkazom na § 23 ods. 4 zákona o e-Governmente, ale oprávnenie konať za zástupcu strany, ktorý je advokátom, môže byť v súdnom konaní preukázané len substitučným plnomocenstvom pre iného advokáta a súčasne aj zo samotného úkonu musí vyplývať, že koná substitučný zástupca“ (bod 5. predmetného uznesenia).

12. Proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica Sp.zn.: 29Up/1686/2021 zo dňa 17.10.2023 žalovaný podal sťažnosť. O sťažnosti žalovaného Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní rozhodol uznesením Sp.zn.: 29Up/1686/2021 zo dňa 26.10.2023. Týmto uznesením bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica Sp.zn. 29Up/1686/2021 zo dňa 17.10.2023 v celom rozsahu. V predmetnom uznesení Okresný súd Banská Bystrica uviedol, že s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 43Ncb/1/2023 zo dňa 19.01.2023 a tam vyslovené právne závery v tejto veci považoval za potrebné v stručnosti uviesť, že predmetné právne závery sa javia byť v rozpore s právnymi závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky prijatými v jeho náleze Sp.zn. III.ÚS 269/2022-30 zo dňa 12.01.2023, ku ktorým sa upomínací súd pri svojom rozhodnutí priklonil. S ohľadom na uvedené odpor žalovaného podaný v jeho mene dňa 23.12.2021 bol upomínacím súdom vyhodnotený ako odpor podaný včas, s vecným odôvodnením a oprávnenou osobou. Odpor proti platobnému rozkazu bol v tejto právnej veci doručený súdu v elektronickej podobe, podpísaný F. G. H.. Tento podpis bol overený a vyhodnotený ako platný. Pri posúdení podania odporu oprávnenou osobou vychádzal upomínací súd z plnomocenstva, ktoré žalovaný udelil na zastupovanie svojej osoby v tomto spore advokátskej kancelárii JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., ako aj z poverenia udeleného právnym zástupcom žalovaného F. G. H. podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), podľa ktorého bola menovaná poverená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, s.r.o. v jeho mene a v celom rozsahu práv a povinností prijímať, podpisovať, podávať a autorizovať všetky podania v jeho elektronickej schránke bez obmedzenia, keď tieto dokumenty vyhodnotil upomínací súd ako postačujúce na preukázanie oprávnenia konať v tomto spore v mene žalovaného, vrátane podania odporu proti platobnému rozkazu (bod 3. predmetného uznesenia). Vzhľadom na uvedené dospel upomínací súd k záveru o potrebe zrušenia rozhodnutia napadnutého sťažnosťou s tým, že vec bude opätovne postúpená súdu príslušnému podľa Civilného sporového poriadku zdôrazňujúc, že odpor bol podaný včas, bol vecne odôvodnený a bol podaný oprávnenou osobou, pričom žalobca riadne a v súlade so zákonom podal návrh na pokračovanie v konaní (bod 4. predmetného uznesenia). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2023.

13. Na to upomínací súd opätovne zaslal spis tunajšiemu súdu na ďalšie prejednanie veci ako súdu príslušnému na konanie, keď vec bola zapísaná u tunajšieho súdu pod Sp.zn. 14Csp/108/2023, keď upovedomením zo dňa 30.01.2023 upovedomil právnych zástupcov strán sporu o postúpení veci Okresnému súdu Zvolen podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, ktorý vec prejedná ako príslušný súd, nakoľko bol súdu v zákonnej

lehote doručený návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom súde. Upovedomenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 06.12.2023 a právnomu zástupcovi žalovaného dňa 30.11.2023.

14. Tunajší súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05.03.2024. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 14.02.2024 (č.l. 304 spisu), neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 29.02.2024, ktoré bolo doručené súdu dňa 04.03.2024 (č.l. 325 spisu), nepožiadaval zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, požiadaval súd, aby v záujme hospodárnosti konania s prihliadnutím na skutkový a právny stav veci rozhodol o žalobe na základe predložených dôkazov bez osobnej účasti sporných strán, k čomu v súlade s § 177 ods. 2 písm. b/ CSP udelil súhlas. Súčasne vyčíslil trovy konania. Právny zástupca žalovaného sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 06.02.2024 (č.l. 305 spisu), tento neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 20.02.2024, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.02.2024 (č.l. 298-300 spisu), poukázal na dodržanie zásady hospodárnosti konania a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu v konaní, nepožiadaval zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, dal súhlas na prejednanie sporu a vyhlásenie rozsudku v jeho neprítomnosti, ako i v neprítomnosti žalovaného, keď za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie, súd na tomto pojednávaní vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti právnych zástupcov strán sporu, u ktorých bolo doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a nakoľko žiaden z právnych zástupcov strán sporu nepožiadaval o odročenie pojednávania.

15. Žalovaný ešte vo vyjadrení zo dňa 20.02.2024, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.02.2024 uviedol, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru vo výške 2.943,00 Eur. V článku VI. Splácanie úveru je uvedené, že vo výške mesačnej splátky je zahrnutá splátka istiny aj úroku a s poplatkom za zabezpečenie poistenia. Keď sa však vypočíta $59 \times 49,05 + 48,90$, výsledná celková čiastka spojená so zaplatením úveru tak dosiahne sumu 2.942,85 Eur. Nakoľko tento údaj bol použitý pri výpočte RPMN, zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN a zároveň zmluva neuvádza všetky predpoklady použité pri výpočte RPMN. V tomto ohľade poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina, zo dňa 30.04.2021 Sp.zn. 8CoCsp/6/2021, z ktorého žalovaný v tomto vyjadrení rozsiahlo cituje. Ďalej poukázal v tomto vyjadrení na to, že údaj o RPMN by mal byť v rovnakej výške ako odplata. Tu poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 08.06.2021 Sp.zn. 6CoCsp/59/2020, z ktorého tiež žalovaný v tomto vyjadrení cituje. Podľa jeho názoru zmluva obsahuje nesprávny údaj o odplate, ktorý nie je totožný s RPMN. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2017 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.08.2017 do 15.11.2017 zverejnené na stránke Ministerstva financií SR uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v riadku 1 až 5 vo výške od 1.500,- do 6.500,- Eur bola priemerná RPMN vo výške 12,57 % ročne. Nakoľko v článku VI. Splácanie úveru spotrebiteľskej zmluvy sa pod splátkovým kalendárom uvádza, že konečná splatnosť úveru je 23.10.2022, predpokladaná doba trvania zmluvy o úvere je 61 mesiacov, teda zmluvná splatnosť je od 5 do 10 rokov a nie od 1 do 5 rokov, keď potom zmluva z tohto dôvodu obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 13,74 %, čo má v konečnom dôsledku za následok absenciu údajov o priemernej RPMN. Nakoľko zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, nebol ku dňu vyhotovenia listu zo dňa 01.04.2019 „Vec: Posledná výzva pred zosplatením“ v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, keďže bol povinný uhrádzať len splátky istiny poskytnutého úveru vo výške 38,33 Eur ($2.300/60 = 38,33$ Eur) a preto je list zo dňa 01.04.2019 ako aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Tu poukázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 26.10.2022 Sp.zn. 6CoCsp/25/2022, z ktorého v tomto vyjadrení cituje. Nakoľko neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predžalobnú upomienku, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď zároveň v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru. Tým došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto i zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V konečnom dôsledku preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatený, v celosti. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá

je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Nakoľko žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok. Na základe týchto skutočností navrhol, aby súd konanie v časti vykonaných úhrad zastavil, vo zvyšujúcej časti zamietol žalobný návrh a priznal mu tiež nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

16. Na základe výzvy súdu zo dňa 06.02.2024 žalobca vo vyjadrení zo dňa 02.03.2024, ktoré bolo doručené súdu dňa 03.03.2024 špecifikoval nárok uplatnený žalobou na istinu vo výške 1.513,03 Eur, na riaden úrok (zmluvný) vo výške 475,16 Eur, na úrok z omeškania vo výške 37,17 Eur a na neuhradené ostatné príslušenstvo – poplatky vo výške 31,38 Eur. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2.300,- Eur dňa 23.12.2017. Z poskytnutého úveru uhradil na účet postupcu sumu 862,70 Eur. Z toho na istinu bola započítaná suma 691,21 Eur, na úroky bola započítaná suma 152,88 Eur a na poplatky suma 18,60 Eur. Postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (2.300,- Eur – 691,21 Eur = 1.608,79 Eur). Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby vykonal úhrady vo výške 95,76 Eur, keď potom žalovaná istina predstavuje sumu 1.513,03 Eur (1.608,79 Eur – 95,76 Eur = 1.513,03 Eur). V zmysle článku VII. zmluvy žalovanému boli vyúčtované poplatky vo výške 49,98 Eur, z úhrad žalovaného na poplatky bola započítaná suma vo výške 18,60 Eur. Neuhradené poplatky tak predstavujú sumu 31,38 Eur. Pri vyčíslení sumy 31,38 Eur na poplatkoch žalobca uvádza aké poplatky boli žalovanému v zmysle zmluvy vyúčtované. Riadny úrok predstavuje sumu 475,16 Eur, tento bol vyúčtovaný v celkovej výške 628,04 Eur v zmysle článku II. zmluvy, z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 152,88 Eur, keď potom neuhradený zmluvný úrok predstavuje sumu 475,16 Eur. Úroky z omeškania sú vyčíslené na sumu 37,17 Eur, na úroky z omeškania z úhrad žalovaného nebola započítaná žiadna suma. Čo sa týka splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, tu žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2022, Sp.zn. 5Cdo/224/2021, ako i na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2022 Sp.zn. 4Cdo/132/2021, z ktorých rozhodnutí v tomto vyjadrení cituje, ako i na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.01.2023, Sp.zn. 7Cdo/347/2021. Z týchto rozhodnutí Najvyššieho súdu SR žalobca uzavrel, že v spotrebiteľských vzťahoch plynie premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od nesplnenia splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka prechádza po dobu troch mesiacov, t.j. v praxi odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bezprostredne predchádza. V predmetnej veci podal na súd žalobu dňa 26.10.2021, uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nastalo podaním zo dňa 28.04.2019, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu SR, ako aj v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na deň 23.01.2019. Jeho právny predchodca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 28.04.2019 a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 23.01.2019. Zosplatnenie dlhu tak nastalo pre túto splátku, ktorá o viac ako 3 mesiace predchádzala zosplatneniu, avšak premlčanie začalo plynúť až prvý deň nasledujúci po 3 mesiacoch od omeškania so zaplacením splátky, pre nesplnenie ktorej sa právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplatnilo. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 24.04.2019 a uplynula by dňa 24.04.2022. Tento jeho názor je zároveň v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, na ktoré rozhodnutia žalobca v tomto vyjadrení poukázal. K posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať úver doplnil, resp. poukázal na svoje pôvodné vyjadrenie zo dňa 24.01.2022 a na odvolanie zo dňa 06.07.2022. Mal za to, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Ďalej v tomto vyjadrení vzal späť žalobu o ďalšiu sumu 107,00 Eur z dôvodu, že žalovaný poukázal ďalšie platby dňa 13.05.2022 vo výške 53,50 Eur a dňa 17.05.2022 vo výške 53,50 Eur, ktoré boli v plnom rozsahu započítané na istinu. Úrok z omeškania v zmysle vykonanej úhrady vyčísliť na 5,00 % ročne zo sumy 1.404,31 Eur od 15.04.2022 do 13.05.2022 vo výške 5,58 Eur a na 5,00 % ročne zo sumy 1.350,81 Eur od 14.05.2022 do 17.05.2022 vo výške 0,74 Eur. Navrhol, aby súd konanie v časti o zaplatenie sumy 215,72 Eur zastavil a uložil povinnosť žalovanému zaplatiť mu sumu 1.841,02 Eur s úrokom z omeškania vo výške 77,87 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 5,00

% ročne zo sumy 1.297,31 Eur od 18.05.2022 do zaplatenia, keď navrhol priznať i nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

17. Na vyjadrenie žalobcu zo dňa 16.03.20224 súd nemohol prihliadnuť, pretože bolo doručené až dňa 16.03.2024, teda po pojednávaní dňa 05.03.2024 a po vydaní rozsudku o žalobe žalobcu na tomto pojednávaní.

18. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

19. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Nakoľko žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 108,72 Eur a o zaplatenie 107,00 Eur pre platby žalovaného počas súdneho konania, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 215,72 Eur na návrh žalobcu zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP, keď žalovaný nevyjadril nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby v tejto časti.

22. Po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom, predmetom sporu zostal nárok žalobcu na zaplatenie voči žalovanému sumy 1.841,02 Eur s úrokom z omeškania vyčísleným na sumu 77,87 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.297,31 Eur od 18.05.2022 do zaplatenia.

23. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, Zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohami zo dňa 07.05.2021 (č.l. 8-14 spisu), Zmluvou o spotrebiteľskom poistenom I. EXPRES úvere číslo: 17/4011/049868SPE zo dňa 23.10.2017 (č.l. 15-20 spisu), Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere číslo: 174011049868 zo dňa 23.10.2017 (č.l. 21-23 spisu), Informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zo dňa 23.10.2017 (č.l. 24 spisu), Vyhlásením úveru za predčasne splatným zo dňa 28.04.2019 včítane doručky (č.l. 25 spisu), Úverovými podmienkami OTP banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo, ktoré nadobudli účinnosť dňa 20.01.2017 (č.l. 26-31 spisu), Poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 01.04.2019 včítane doručky (č.l. 32 spisu), Okamžitým (priebežným) výpisom z úverového účtu žalovaného za obdobie rokov 2017 až 2020 (č.l. 33-35 spisu), Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2021 včítane doručky (č.l. 36 spisu), Pokusom o zmier zo dňa 12.08.2021 včítane podacieho hárku (č.l. 37-38 spisu), Dopytom do registra SRBI (č.l. 95-101 spisu), Dopytom do Sociálnej poisťovne (č.l. 102 spisu), teda listinami, ktorými žalobca preukazoval skúmanie bonity žalovaného, výpisom z účtu žalovaného (č.l. 127 spisu) o platbách dňa 23.12.2021 sumy 15,96 Eur a dňa 14.04.2022 sumy 76,80 Eur.

24. Z listinných dôkazov súd zistil tento skutkový a právny stav:

25. Dňa 23.10.2017 uzatvorili OTP banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, Štúrova 5, 813 54 Bratislava ako banka na jednej strane (ďalej len „veriteľ“) a žalovaný ako dlžník na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom poistenom I. EXPRES úvere číslo: 17/4011/049868SPE (ďalej len „zmluva“), ktorá typovo bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V čl. I. v bode 1. zmluvy je uvedené, že na základe žiadosti dlžníka sa veriteľ t.j. banka zaväzuje za podmienok dohodnutých v zmluve a v Úverových podmienkach OTP banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo poskytnúť v prospech dlžníka poistený bezúčelový klasický spotrebiteľský úver vo výške 2.300,00 Eur bez preukazovania účelu ako to vyplýva z bodu 2. tohto článku. Podľa tohto istého článku bodu 3. dlžník sa zaväzuje, že poskytnutý úver banke vráti, zaplatí úrok, príslušenstvo, poplatky a splní všetky svoje ďalšie záväzky podľa zmluvy za podmienok dojednaných v zmluve. V čl. II. v bode 1. zmluvy je uvedené, že úver je poskytovaný za pevnú úrokovú sadzbu vo výške 8,50 % ročne s tým, že uvedená úroková sadzba je dohodnutá už po odpočítaní zľavy s jej výpočtom uvedeným v tomto bode. V bode 2. tohto istého článku je uvedené, že RPMN dlžníka je 10,65 %, v bode 3. tohto článku je uvedené, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je 2.943,00 Eur, v bode 4. tohto článku je uvedená

priemerná hodnota RPMN 13,74 %, v bode 5. tohto článku je uvedená odplata 9,47 % ročne a v bode 6. tohto istého článku je uvedená najvyššia prípustná výška odplaty 20,24 % ročne. V čl. VI. v bode 1. je uvedený splátkový kalendár s tým, že dlžník sa zaviazal úver spolu s úrokmi zaplatiť v mesačných anuitných splátkach (anuitná splátka zahŕňa splátku istiny aj úroku) aj s poplatkom na zabezpečenie poistenia s tým, že zo splátkového kalendára vyplýva splatnosť každej jednotlivéj mesačnej splátky, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na deň 23.11.2017, poslednej na deň 23.10.2022, žalovaný sa zaviazal úver vrátiť v 60-tich mesačných splátkach, každej vo výške 49,05 Eur mesačne okrem poslednej, ktorá mala byť uhradená vo výške 48,90 Eur. V každej mesačnej splátke bola zahrnutá splátka istiny, úroku a poplatku za zabezpečenie poistenia s tým, že zo splátkového kalendára vyplýva rozpis každej mesačnej splátky na uvedené zložky. Splatnosť mesačných splátok bola dojednaná vždy k 23. dňu v mesiaci. Z čl. X. bodu 1. písm. a/ a z bodu 2. tohto článku vyplýva, že za prípad porušenia zmluvných povinností sa považuje, ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti s tým, že ak nastal prípad porušenia veriteľ je oprávnený v zmysle tohto čl. X. bodu 2. písm. e/ vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti. V čl. XIII. v bode 6. zmluvy dlžník vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s Úverovými podmienkami I. B. C. a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo (v znení účinnom od 20.01.2017), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalovaný riadne zmluvu podpísal. Podpísal tiež Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere číslo: 174011049868 dňa 23.10.2017, Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov dňa 23.10.2017 (č.l. 21-24 spisu).

26. Žalobca v konaní predložil Úverové podmienky OTP banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo, účinné od 20.01.2017, ktoré upravovali ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán. V čl. VII. v bode 1 písm. a/ týchto úverových podmienok je uvedené, že za prípad porušenia zmluvných povinností sa považuje, ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti s tým, že podľa tohto istého čl. bodu 2 písm. e/ úverových podmienok, ak nastal prípad porušenia banka t.j. veriteľ je oprávnený vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti.

27. Poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 01.04.2019 veriteľ, t.j. banka oznámila žalovanému, že nakoľko mešká so splácaním úveru vyplývajúceho zo zmluvy o úvere viac ako tri splátky, žiada ho o uhradenie dlžnej čiastky vyčíslenej ku dňu 31.03.2019 na sumu 365,89 Eur, keď túto sumu veriteľ žiadal uhradiť najneskôr do 15-tich dní od doručenia výzvy. Súčasne veriteľ v tejto výzve upozornil žalovaného, že v prípade nevyrovnania záväzkov po lehote v stanovenom termíne, vyhlási úver za predčasne splatný, čo znamená, že žalovaný stratí možnosť splácať úver mesačnými splátkami a banka bude oprávnená požadovať splatenie celého úveru do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Táto výzva bola žalovanému doručená dňa 08.04.2019.

28. Vyhlásením úveru za predčasne splatný zo dňa 28.04.2019 veriteľ, t.j. banka oznámila žalovanému, že v zmysle príslušných ustanovení zmluvy banka týmto vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru vrátane úrokov a poplatkov čo znamená, že žalovaný stráca možnosť splácať úver mesačnými splátkami. Účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia výzvy. Banka súčasne vyčísliла záväzok žalovaného zo zmluvy ku dňu 27.04.2019 na čiastku 2.138,91 Eur pozostávajúcu z istiny 1.980,98 Eur, z úrokov 124,75 Eur, z úrokov z omeškania 1,80 Eur a z poplatkov 31,38 Eur. Banka oznámila ďalej, že žalovaný je povinný sumu 2.138,91 Eur uhradiť v deň účinnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Súčasne ho poučila o tom, že ak žalovaný túto sumu neuhradí, banka využije všetky práva, ktoré jej vyplývajú zo zmluvy resp. z právnych predpisov na uspokojenie pohľadávky, a to predajom založenej nehnuteľnosti na dražbe prípadne súdnym vymáhaním alebo iným spôsobom uspokojenia pohľadávky banky vrátane jej postúpenia na inú osobu. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný bolo doručené žalovanému dňa 06.05.2019. Z úverového účtu žalovaného (č.l. 33-35 spisu) vyplýva, že žalovaný vyčerpal úverové prostriedky dňa 23.10.2017 v sume 2.300,00 Eur, v roku 2017 zaplatil na úver čiastku 62,02 Eur, v roku 2018 čiastku 257,00 Eur, v roku 2019 čiastku 105,49 Eur a v roku 2020 čiastku 202,86 Eur.

29. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2021 veriteľ t.j. banka oznámila žalovanému, že dňa 07.05.2021 bola uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok medzi bankou a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava s tým, že na základe tejto zmluvy ku dňu 13.05.2021 bola postúpená pohľadávka zo zmluvy o úvere na túto spoločnosť s vyčíslením pohľadávky ku dňu postúpenia na

sumu 2.152,50 Eur. Žalovaný bol povinný dňom doručenia oznámenia záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere plniť výhradne spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o.. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené dňa 24.05.2021.

30. Pokusom o zmier zo dňa 12.08.2021 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 2.368,10 Eur najneskôr do 22.08.2021 z titulu neuhradeného úveru 1.560,91 Eur, zákonného úroku 20,86 Eur, riadneho úroku 475,16 Eur, úroku z omeškania 37,17 Eur, ostatného príslušenstva 31,38 Eur a nákladov právneho zastúpenia 242,62 Eur. List bol odoslaný žalovanému dňa 13.08.2021.

31. Ohľadne postúpenia pohľadávky žalobca predložil i Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 07.05.2021 včítane príloh k nej, keď zmluva bola uzatvorená medzi pôvodným veriteľom t.j. OTP banka Slovensko, a.s. ako postupcom na jednej strane a žalobcom ako postupníkom na strane druhej. Z prílohy k tejto zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že predmetom postúpenia bola i pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporu vo výške 2.152,50 Eur, z toho na istine 1.608,79 Eur, na bežných úrokoch 475,16 Eur, na úrokoch z omeškania 37,17 Eur a na ostatnom príslušenstve 31,38 Eur.

32. Z dôkazov, ktoré predložil žalobca na preukázanie tvrdení, že pôvodný veriteľ preveroval bonitu žalovaného splácať úver v čase poskytnutia úveru a to z Dopytu do registra SRBI a z Dopytu do Sociálnej poisťovne súd zistil, že v čase preverovania bonity žalovaného ohľadne jeho úverového zaťaženia v čase poskytovania predmetného úveru, žalovaný mal aktívnych 7 zmlúv (spotrebiteľských) spolu s mesačnou splátkou na tieto úvery 1.073,- Eur so zostávajúcou sumou na úhradu týchto úverov 90.322,- Eur, keď išlo o splátkové úvery pri overení priemerného vymeriavacieho základu mzdy žalovaného 362,00 Eur.

33. Výpisom z účtu žalovaný preukazoval platby na úver dňa 23.12.2021 v čiastke 15,96 Eur a dňa 14.04.2022 v čiastke 76,80 Eur.

34. Podľa § 151 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

35. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

36. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu v zvyšujúcej časti nie je dôvodná, preto ju v zvyšujúcej časti zamietol.

37. Súd v konaní nemal žiadne pochybnosti, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi žalobcom resp. jeho právnym predchodcom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb, o.i. aj úverov) a žalovaným ako spotrebiteľom tejto úverovej služby, t.j. že spor vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Hoci zmluva o úvere je v súlade s predpismi obchodného práva absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka a typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, a teda úverový vzťah vzniknutý z nej sa má posudzovať podľa ustanovení III. časti Obchodného zákonníka o obchodných záväzkových vzťahoch bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, v prípade „kolízie“ právnych predpisov občianskeho práva a obchodného práva, ktoré upravujú rovnaké práva a povinnosti, v spotrebiteľských vzťahoch prednostne sa použijú predpisy občianskeho práva, ak sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, t.j. použijú sa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

38. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných) zo zmluvy o úvere (§ 497).

39. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

40. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

41. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

42. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

44. Typovo teda táto spotrebiteľská zmluva bola síce uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale nepochybne vzhľadom na svoj spotrebiteľský charakter, táto podlieha právnomu režimu § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

45. Medzi stranami v konaní nebolo sporné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 23.10.2017 medzi pôvodným veriteľom, ktorým bola banka na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej za podmienok dojednaných v tejto zmluve o úvere, ktorej bolo pridelené číslo: 17/4011/049868SPE (ďalej len „zmluva o úvere“). Na základe tejto zmluvy o úvere banka poskytla žalovanému spotrebiteľský úver v sume 2.300,- Eur. Úver bol poskytnutý za dojednanú úrokovú sadzbu 8,50 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach v sume 49,05 Eur (posledná splátka 48,90 Eur) so splatnosťou vždy k 23. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 23.11.2017, poslednej na deň 23.10.2022. Žalovaný sa zaviazal úver s dojednaným úrokom zaplatiť v 60-tich mesačných splátkach. Zmluva obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 10,65 %, priemernú hodnotu RPMN 13,74 %, ako aj celkovú čiastku spojenú s úverom 2.943,00 Eur, vyčíslená je i odplata 9,47 % ročne a uvedená je i najvyššia prípustná výška odplaty 20,24 % ročne. V zmluve o úvere je uvedený priamo i splátkový kalendár. Podľa názoru súdu z takto uzatvorenej zmluvy o úvere žalovaný mal dostatočnú vedomosť za akých podmienok mu je úver poskytovaný, aká je odplata za tento úver, aké sú dojednané úroky za tento úver, mal preukázateľnú vedomosť, že pokiaľ bude úver splácať podľa dojednaných podmienok, zaplatí na úver včítane poplatku za zabezpečenie poistenia a včítane úrokov celkovú čiastku 2.943,00 Eur, zmluva o úvere v spojitosti so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere a Informáciou o RPMN a priemernej hodnote RPMN, ktoré informácie žalovaný prevzal a o ktorých bol riadne informovaný, keďže tieto informácie dňa 23.10.2017, rovnako ako i zmluvu o úvere dňa 23.10.2017 podpísal, obsahujú všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), a to i žalovaným namietanú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu nesprávne namietal, že ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.). V čase uzatvorenia zmluvy o úvere zákon č. 129/2010 Z.z., túto obsahovú náležitosť zmluvy o úvere subsumoval pod zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/. Nakoľko zmluva bola uzatvorená dňa 23.10.2017, na právny vzťah zmluvy o úvere je potrebné aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z., v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere. Súd sa stotožnil s obranou žalobcu, že pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), tieto sú upravené v § 19 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s Prílohou č. 2 tohto zákona, kde je uvedený vzorec pre výpočet RPMN. Ide o dva odlišné pojmy, pričom zákon č. 129/2010 Z.z., platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere pod obsahovou náležitosťou vyžadovanou § 9 ods. 2 písm. k/ vyžadoval uvedenie do zmluvy

o úvere všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Táto zákonná požiadavka bola splnená v predmetnej zmluve o úvere v čl. II. v bode 2. zmluvy o úvere, preto obrana žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nie je dôvodná. V zmluve o úvere je dojednaná fixná úroková sadzba, jej výška nie je naviazaná na ďalšie skutočnosti. Výška RPMN bola zrejmá pri podpise zmluvy, tak ako to vyplýva z obsahu zmluvy. Súd navyše poukazuje, že zákon č. 129/2010 Z.z., spája sankciu bezúročnosti a poplatkovosti úveru s údajmi uvedenými v neprospech spotrebiteľa (§ 12 ods. 1 písm. d/), čo v súdnom prípade nebolo preukázané. Rozhodujúce je, že žalovaný pri uzavretí zmluvy podpísal aj Informáciu o RPMN a Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (č.l. 21-24 spisu).

46. Odhliadnuc od vyššie uvedeného základnú spornú otázku, ktorú bolo v konaní potrebné vyriešiť, bola otázka aktívnej legitímácie žalobcu v konaní na podanie žaloby. Žalovaný namietal, že žalobca nie je aktívne legitímovaný na podanie žaloby.

47. V civilnom sporovom konaní je potrebné rozlišovať procesnú legitímáciu a vecnú legitímáciu. Procesnou legitímáciou sa rozumie oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitímáciou sa rozumie z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitímovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), ukáže sa v konečnom vecnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že strana nebola nositeľom práva (na strane žalobcu), o ktoré išlo v konkrétnom konaní.

48. Vzhľadom k tomu, že úverový vzťah vznikol medzi pôvodným veriteľom, ktorý bol bankou a žalovaným ako dlžníkom, súd sa v danej veci zaoberal otázkou, či pri postúpení pohľadávky banky na nového veriteľa, ktorý nie je bankou bolo zachované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách“). Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

49. K postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere malo dôjsť medzi pôvodným veriteľom, bankou a žalovaným ako nebankovým subjektom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.05.2021.

50. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

51. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

52. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

53. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

54. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

55. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

56. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

57. Z vykonaného dokazovania pred súdom vyplynulo, a to z obsahu samotnej zmluvy o úvere, že žalovaný sa zaviazal uhradiť úver formou zmluvne dojednaných 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,05 Eur (posledná mala byť uhradená vo výške 48,90 Eur), splatných vždy k 23. dňu v mesiaci, s termínom splatnosti prvej splátky dňa 23.11.2017 a poslednej dňa 23.10.2022 s fixnou výškou úrokovej sadzby 8,50 % ročne.

58. Žalovaný svoj záväzok zo zmluvy o úvere riadne a včas neplnil, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná a napokon vyplýva i zo žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného (č.l. 33-35 spisu). Tento neuhradil dohodnuté splátky úveru riadne a včas. Z uvedeného dôvodu tak pôvodný veriteľ, ktorý je bankou výzvou zo dňa 01.04.2019 (č.l. 32 spisu) vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok, ktoré vyčíslil ku dňu 31.03.2019 na sumu 365,89 Eur, ďalej upozornil spotrebiteľa, že je v omeškani so splácaním úveru viac ako o 3 mesačné splátky, a súčasne vyzval žalovaného, aby najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy omeškané splátky uhradil. Súčasne žalovaného upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru s tým, že ak žalovaný nevyrovná záväzok v stanovenom termíne, vyhlási úver za predčasne splatný, čo znamená, že žalovaný stratí možnosť splácať úver mesačnými splátkami. Ďalej je tu uvedené, že banka bude oprávnená požadovať splatenie celého úveru do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Táto výzva bola žalovanému riadne doručená dňa 08.04.2019 (č.l. 32 spisu). Žalovaný preukázateľne, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná, dlh nezaplatil ani v dodatočnej lehote (15 dní) a preto pôvodný veriteľ listom zo dňa 28.04.2019 (č.l. 25 spisu) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, ktoré vyhlásenie malo nadobudnúť účinnosť 10. deň od doručenia tohto oznámenia žalovanému. Žalovanému toto oznámenie bolo preukázateľne doručené dňa 06.05.2019 (č.l. 25 spisu). Toto právo pôvodného veriteľa vyplývalo zo zmluvy o úvere z č.l. X. bodu 1. písm. a/ a bodu 2. písm. e/ zmluvy o úvere, tiež z čl. VII. bodu 1. písm. a/ bodu 2. písm. e/ úverových podmienok. V konaní tak bolo preukázané, že pôvodný veriteľ požiadal o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 28.04.2019, ktorý bol žalovanému doručený dňa 06.05.2019. Podľa určenej 10-dňovej lehoty sa mal tak dlh zosplatiť dňom 16.05.2019. Ak žalobca žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia dlhu najneskôr dňa 08.04.2019 (žalovanému bolo doručené dňa 08.04.2019), 15-dňová lehota uplynula dňom 23.04.2019. Pôvodný veriteľ uplatnil právo na zosplatenie listom zo dňa 28.04.2019, doručeným žalovanému dňa 06.05.2019. Preto súd dospel k záveru, že pôvodný veriteľ riadne dlh zosplatiť pri dodržaní všetkých zákonných lehôt s tým, že sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného o neurčitosti výzvy zo dňa 01.04.2019 (č.l. 32 spisu), nakoľko z nej zrozumiteľne vyplýva, že žalovaný bol v omeškani s viac ako tromi splátkami k 31.03.2019 (v celkovej výške 365,89 Eur, čo zodpovedá až viac ako 7 neuhradeným splátkam). Tiež vo veci bolo nepochybné a táto skutočnosť vyplývala z vykonaného dokazovania, že v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.05.2021 žalovaný bol napriek písomnej výzve pôvodného veriteľa, t.j. banky (č.l. 25 spisu) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, tak ako to vyplýva z úverového účtu žalovaného, ktorý predložil na dôkaz v konaní žalobca. Na podporu svojich záverov súd poukazuje na závery, ktoré vyplynuli z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.11.2022 Sp.zn. 7Cdo/268/2020, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 29/2023.

59. Súd tak dospel k záveru, že pôvodný veriteľ, t.j. banka úver zosplatnila v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a preto pohľadávka pôvodného veriteľa mohla byť následne predmetom postúpenia na tretí subjekt.

60. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalobcom dňa 07.05.2021 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpil na žalobcu okrem iného aj pohľadávku voči žalovanému, ktorá vznikla v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru poskytnutého žalovanému zo strany banky zo zmluvy o úvere. Podľa názoru žalovaného v danom prípade nemala byť splnená ani požiadavka v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto nemohlo dôjsť tiež k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

61. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

62. Z uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe vznikne až po splnení zákonných podmienok, t.j. omeškania dlžníka s plnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve na plnenie. Účelom uvedeného ustanovenia je ochrana klientov pred postúpením pohľadávky voči nim pred splnením na subjekty, ktoré nepodliehajú dohľadu národnej banky. Záonné predpoklady na vznik práva postúpiť pohľadávku musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie predstavuje špeciálnu úpravu vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku (§ 524 a nasl.).

63. V čase postúpenia pohľadávky na základe vykonaného dokazovania, keď zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa 07.05.2021, bola preukázaná žalobcom v konaní nielen existencia písomnej výzvy, ktorou bola výzva zo dňa 01.04.2019, ktorá bola žalovanému doručená dňa 08.04.2019, ale aj to, že pôvodný veriteľ v súlade so zákonom vyhlásil úver za predčasne splatný listom zo dňa 28.04.2019, ktorý bol žalovanému doručený dňa 06.05.2019 a v ktorom liste pôvodný veriteľ vyčísľil svoju pohľadávku predčasne zosplatnenú zo zmluvy o úvere ku dňu 27.04.2019 na sumu 2.138,91 Eur s tým, že požadoval zaplatiť, resp. uviedol, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy, ktorá žalovanému bola doručená dňa 06.05.2019, teda účinnosť tohto vyhlásenia nastala dňa 16.05.2019. Žalovaný na základe tohto listu zo dňa 28.04.2019, ktorý mu bol riadne doručený dňa 06.05.2019 neplnil, bol nepretržite po dobu dlhšiu ako 90-tich kalendárnych dní v omeškaní s plnením, nakoľko k postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 07.05.2021. Zákon o bankách bližšie nešpecifikuje obsahové podmienky písomnej výzvy, a preto za takúto možno považovať aj výzvu, ktorá bola žalovanému zaslaná v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko spĺňa podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z.. Súd je preto názoru, že boli splnené aj zákonné požiadavky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pôvodný veriteľ preto pohľadávku z tohto pohľadu platne postúpil na nového veriteľa, t.j. žalobcu. Žiadna ďalšia osobitná výzva banky pred postúpením pohľadávky vzhľadom na list banky zo dňa 28.04.2019, ktorým banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru sa nevyžadovala, keď v tomto smere súd si osvojil závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.09.2023 Sp.zn. 9Cdo/165/2022. Z tohto uznesenia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že za kvalifikovanú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách

možno považovať oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s tým, že žiadna ďalšia osobitná výzva banky pred postúpením pohľadávky na nový subjekt, t.j. na nového veriteľa sa nevyžaduje. Zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie i predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy bola uzatvorená dňa 07.05.2021, výzvou banky na splnenie povinností za ktoré možno považovať oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný zo dňa 28.04.2019, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 06.05.2019, kde banka umožnila žalovanému uhradiť predčasne zosplatnenú pohľadávku po jej predčasnom zosplatnení a preukázateľným omeškaním žalovaného, ktoré napriek tejto výzve trvalo, nakoľko tento neplnil viac ako 90 kalendárnych dní do postúpenia pohľadávky dňa 07.05.2021, boli naplnené všetky zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto zmluva o postúpení pohľadávok nie je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Námieta žalovaného nebola dôvodná, z hľadiska naplnenia zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca mal aktívnu legitimáciu na podanie predmetnej žaloby.

64. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Nakoľko ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia (§ 525 Občianskeho zákonníka). Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej republiky R60/2018 jednoznačne určilo, že kľúčovým právnym predpisom upravujúcim činnosť bánk je zákon č. 483/2001 Z.z., ktorého § 92 ods. 8 veľmi presne upravuje, za akých okolností môže banka postúpiť pohľadávku z úveru na inú banku, ako aj na tretiu osobu, ako aj na osobu bez bankovej licencie a bez súhlasu dlžníka. Pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách musí banka a/ písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, môže uplynutím uvedených 90 dní pohľadávku postúpiť. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s týmito zákonnými podmienkami by bolo absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Nakoľko v danom prípade išlo o postúpenie pohľadávky banky, bolo dôvodné sa v konaní zaoberať naplnením zákonných podmienok platného postúpenia pohľadávky banky na žalobcu, postúpenie znamenalo len zmenu v osobe veriteľa, postúpením nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia žalovaného ako dlžníka a k zmene obsahu záväzku, len k zmene osoby veriteľa, Občiansky zákonník takúto zmenu pri postúpení pohľadávky pripúšťa, boli naplnené osobitné podmienky pre postúpenie pohľadávky dané zákonom č. 483/2001 Z.z., o bankách a žalobca v konaní jednoznačne preukázal ich naplnenie, preto z tohto pohľadu postúpenie pohľadávky je platným právnym úkonom a aktívna legitimácia žalobcu je po splnení podmienok platného postúpenia v konaní daná.

65. Napriek vyššie uvedenému postupu pôvodného veriteľa, t.j. banky súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, nie je nositeľom hmotného práva o ktoré v konaní ide, a to z dôvodu nenaplnenia ďalších zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, preto súd žalobu žalobcu voči žalovanému v zvyšujúcej časti zamietol.

66. Žalovaný v konaní namieta aktívnu legitimáciu žalobcu i z ďalšieho dôvodu, a to z dôvodu porušenia povinnosti veriteľa, t.j. banky skúmať úverovú bonitu žalovaného ako dlžníka v nadväznosti na nemožnosť platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., keď mal za to, že žalobca i z tohto dôvodu v posudzovanej veci nie je aktívne vecne legitimovaný subjektom.

67. Dôkazné bremeno preukázania, že pôvodný veriteľ, t.j. banka pred poskytnutím úveru skúmala bonitu žalovaného zaťažovalo žalobcu. Žalobca bol povinný dôkazmi v konaní uvedené preukázať.

68. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere

alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

69. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

70. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

71. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery
b/ s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

72. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ
a/ poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
b/ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

73. Podľa § 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka, pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

74. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:
a/ čistý príjem spotrebiteľa,
b/ náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
c/ výška splátky spotrebiteľského úveru a
d/ peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

75. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b/ až d/ neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a/.

76. Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

77. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných

potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

78. Podľa § 7 ods. 41 zákona č. 129/2010 Z.z., opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví

a/ metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31,
b/ požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa,
c/ limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu,
d/ podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru,
e/ limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu.

79. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

80. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
b/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

81. V posudzovanom prípade bolo nepochybné a nesporné, že veriteľ, t.j. banka pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola povinná posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom bola povinná brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z.). Zákon v tomto zákonom ustanovení definuje aj to, čo sa považuje za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 a to tak, že za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 11 ods. 2 tretia veta zákona č. 129/2010 Z.z.).

82. V súdenom prípade pôvodný veriteľ, t.j. banka posudzovala schopnosť žalovaného splácať úver v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (t.j. posudzovala bonitu žalovaného) na základe údajov zo Sociálnej poisťovne a registra SRBI (č.l. 95-102 spisu). Z údajov získaných z databázy Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bol zamestnaný od roku 2015, ďalej, že jeho príjem v podobe „priemerného vymeriavacieho základu“ bol vo výške 362,00 Eur (príjem pred zdanením). Z údajov získaných z databázy registra SRBI vyplýva, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy

o úvere mal aktívnych 7 splátkových zmlúv, s celkovou výškou mesačných splátok 1.073,- Eur. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ, banka, poskytla žalovanému na základe posudzovanej zmluvy o úvere úver bez prihliadnutia na výšku príjmu žalovaného pred zdanením 362,- Eur, na počet splátkových zmlúv, na výšku spoločnej mesačnej splátky, nemožno iné vyhodnotiť len za hrubé porušenie povinností banky podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v spojení s § 7 ods. 1 tohto zákona. Pôvodný veriteľ, t.j. banka tak nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto nebola oprávnená vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z.. Potom, ak banka predčasne úver zosplatnila (č.l. 25 spisu), postupovala v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z., nebola oprávnená totiž požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru vzhľadom na skutočnosť, že pri jeho poskytovaní nepostupovala s odbornou starostlivosťou. Banke muselo byť zrejmé v čase uzatvárania zmluvy o úvere, že žalovaný vzhľadom na svoj príjem, ktorý banka mala overený a vzhľadom na existujúce záväzky z iných splátkových zmlúv a výšku mesačných splátok, i pri poskytnutí úveru bankou vo výške 2.300,- Eur žalovanému, je reálny predpoklad, že nebude v schopnostiach žalovaného úver poskytnutý bankou splácať. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný (č.l. 25 spisu) je tak v rozpore so zákonom (§ 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z.), preto je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, a tak pôvodný veriteľ, banka, pokiaľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpila žalobcovi nie dlh splatný, konala tak v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, tiež v rozpore s § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., keď postúpila práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na veriteľa pred konečnou splatnosťou pohľadávky. Podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Na základe uvedených skutočností je potom zmluva o postúpení pohľadávky neplatná v časti pre rozpor so zákonom (§ 92 ods. 8 o bankách, § 39 Občianskeho zákonníka), preto žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, nie je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide.

83. Žalobca tak v konaní nepreukázal, že je aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby a uplatnenie hmotnoprávneho nároku, o ktorý v konaní ide z hľadiska porušenia zákona č. 129/2010 Z.z., pôvodného veriteľa, t.j. banky, ktorá pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy a poskytnutím spotrebiteľského úveru spotrebiteľovi nekonala s odbornou starostlivosťou a preto nebola oprávnená vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, ako tretí subjekt, resp. došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto zmluva o postúpení pohľadávky je v tejto časti absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

84. Žalobca nepreukázal v tomto ohľade aktívnu legitimáciu a preto súd žalobu žalobcu v zvyšujúcej časti zamietol.

85. Na záver súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno preukázania, že veriteľ, t.j. banka pred poskytnutím úveru skúmala bonitu žalovaného, zaťažovalo žalobcu. Žalobca bol povinný dôkazmi v konaní uvedené preukázať, ale nielen preukázať, ale k tejto skutočnosti uviesť aj skutkové tvrdenia, ktoré neuviedol v žalobe a ktoré riadnym spôsobom nedoplnil ani v priebehu súdneho konania, a to ani na základe poslednej výzvy súdu. Žalobca pred súdom nevysvetlil, ako banka postupovala pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 20 a ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca pred súdom neobjasnil z akých položiek vychádzal pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, najmä aký bol čistý príjem spotrebiteľa a náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým mal spotrebiteľ v čase pre uzavretím spotrebiteľskej zmluvy vyživovaciu povinnosť (§ 7 ods. 20 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z.), tiež nezodôvodnil výpočet tohto ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a ani jeho určenie, tak aby bolo možné preskúmať súdom, či súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b/ až d/ neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a/, čo je čistý príjem spotrebiteľa. Žalobca bol v konaní povinný preukázať, že banka pred vznikom úverového vzťahu so spotrebiteľom postupovala s odbornou starostlivosťou a posúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., keď tieto skutočnosti

žalobca v konaní nepreukázal, preto banka nebola oprávnená od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., prvá veta, a teda pokiaľ pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy postúpila na žalobcu, konala tak v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože postúpila pohľadávku, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

86. Z posledného dôvodu uvedeného v tomto súdnom rozhodnutí potom súd žalobu žalobcu v zvyšujúcej časti zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie.

87. Na záver súd už len dodáva, že vzhľadom na dôvody zamietnutia žaloby, ktoré súd vyhodnotil ako prednostné, keď týmto prednostným dôvodom je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, nebolo potom ďalej dôvodné a opodstatnené a účelné sa súdom zaoberať ďalšími námietkami žalovaného v konaní o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru s poukazom na tvrdenia žalovaného, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., alebo že ich obsahuje nesprávne. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (I. ÚS 241/07).

88. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP.

89. V zásade plný úspech v konaní mal žalovaný, žaloba voči nemu bola v časti zamietnutá, v časti bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby žalobcom, keď v časti zastavenia konania žalobca procesne zavinił toto zastavenie, preto v tejto časti nesie procesný dôsledok v podobe povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP, v časti v ktorej bol žalovaný úspešný, žalobca má povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP, keď v konečnom dôsledku možno vyhodnotiť, že žalovaný mal plný úspech v konaní a preto žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

90. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

91. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie do 60-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

14Csp/108/2023

– 2 –

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší

subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolať môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).